

ժամանակը, որոնք շատ դեպքերում իրենց մենաշնորհն են դարձնում նրանց կյանքը: Փոխարենը, մենք հնարավոր է ուղղենք նրանց ժամանակը դեպի ավելի արդյունավետ ավետարանին ուղղված ջանքերի: Հնարավոր է սկզբում դիմադրություն լինի, բողոք լինի, սակայն, Սոնյա Քարսոնի պես, մենք պետք է ունենանք հաստատուն մնալու տեսլականն ու կամքը: Մի օր մեր երեխաները կհասկանան ու կզնահատեն, թե ինչ ենք մենք արել: Եթե մենք չենք անում դա, ապա ո՞վ պիտի անի:

Բոլորս կարող ենք ինքներս մեզ հարց տալ. արդյոք մեր երեխաները ստանո՞ւմ են մեր լավագույն հոգևոր, մտավոր և ստեղծագործական ջանքերը կամ արդյոք նրանք ստանո՞ւմ են մեր ազատ ժամանակն ու տաղանդներն այն բանից հետո, երբ մենք մեր ողջ ուժերը նվիրել ենք մեր Եկեղեցական կոչմանը կամ մասնագիտական նպատակներին: Հանդերձյալ կյանքում, չեմ կարծում, որ եպիսկոպոսի կամ Սփոփող Միության նախագահի կոչումները կմնան, սակայն գիտեմ, որ ամուսնու և կնոջ, հոր և մոր կոչումները կշարունակվեն ու հարգի կլինեն մշտնջենական աշխարհներում: Դա է պատճառներից մեկը, թե որքան կարևոր է պատվել ծնողի մեր պարտականություններն այստեղ՝ երկրի վրա, որպեսզի հանդերձյալ կյանքում մենք պատրաստ լինենք նմանատիպ, բայց ավելի մեծ պատասխանատվությունների:

Որպես ծնողներ՝ մենք կարող ենք շարունակել համոզվածությամբ, որ Աստված երբեք մեզ միայնակ չի թողնի: Աստված երբեք չի տալիս պատասխանատվություն առանց աստվածային օգնություն առաջարկելու. այդ մասին ես կարող եմ վկայել: Թող որ մենք ծնողի մեր աստվածային դերը կատարելիս ու Աստծո հետ համագործակցելիս դառնանք ավետարանի գլխավոր ուսուցիչն ու օրինակը մեր երեխաների համար. սա իմ աղոթքն է Հիսուս Քրիստոսի անունով՝ ամեն: ■

ՀՂՈՒՄՆԵՐ

1. Stu Ben Carson, *Gifted Hands: The Ben Carson Story* (1990):

Երեց Ջորջ Զլեբիկաթ
Յոթանասունից

Վստահությամբ մոտենալով Աստծո գահին

Կիրառելով Հիսուս Քրիստոսի Քավությունը, դուք կարող եք սկսել մեծացնել ձեր հոգևոր վստահությունն այսօր, եթե դուք հոժարակամ եք լսելու և գործելու:

1-ից 10 սանդղակի վրա, ինչպե՞ս կզնահատեիք ձեր հոգևոր վստահությունը Աստծո առջև: Դուք արդյոք ունե՞ք անձնական ապացույց, որ ձեր ներկա ներդրումը որպես Վերջին Օրերի Սուրբ բավարար է հավերժական կյանքը ժառանգելու համար: Կարո՞ղ եք ասել ինքներդ ձեզ՝ ձեր մտքում, որ Երկնային Հայրը գոհ է ձեզանից: Ի՞նչ մտքեր են գալիս ձեր գլուխը, եթե դուք ունենայիք անձնական հարցազրույց ձեր Փրկչի հետ այս պահից մեկ րոպե առաջ: Արդյո՞ք մեղքերը, զղջումները և թերությունները կզերիջվեսին ձեր ինքնապատկերացման մեջ, թե դուք ուղղակի կզգայիք ուրախ ակնկալիք: Դուք կդիմանայի՞ք, թե՞ կխուսափեիք Նրա հայացքից: Դուք կհապաղեի՞ք դռան մոտ, թե վստահորեն կուղղեիք ձեր քայլերը դեպի Նա:

Երբ հակառակորդը չի կարողանում համոզել անկատար, բայց դեռ պայքարող Սրբերին, ինչպիսիք դուք եք, լքել ձեր հավատքը

անհատական և սիրառատ Աստծո հանդեպ, նա գործադրում է մի նենգ արշավ՝ դնելու որքան հնարավոր է մեծ տարածություն ձեր և Աստծո միջև: Հակառակորդը գիտի, որ հավատքն առ Քրիստոս, այնպիսի հավատքը, որն առաջացնում է գորովագութ ողորմությունների և նույնիսկ հզոր հրաշքների կայուն հոսք, ձեռք ձեռքի տված է զնում անձնական վստահության հետ, որ դուք ձգտում եք ընտրել ճիշտը: Այդ պատճառով նա կձգտի մուտք գործել ձեր սիրտը՝ ասելու ձեզ ստեր՝ ստեր, որ Երկնային Հայրը հիասթափված է ձեզանից, որ Քավությունը ձեր հասանելիությունից դուրս է, որ նույնիսկ միտք չունի փորձել, բուրբ մյուսներն ավելի լավն են, քան դուք, որ դուք անարժան եք և այդ նույն շարադետ թեմայի հազարավոր տարբերակներ:

Քանի դեռ դուք թույլ եք տալիս այս ձայները սողցնել ձեր հոգին, դուք չեք կարող մոտենալ Աստծո գահին իսկական վստահությամբ:

ինչ էլ որ անեք, ինչ էլ որ աղոթեք, հրաշքի ինչպիսի հույսեր էլ որ ունենաք, միշտ էլ կլինի բավականաչափ ինքնակասկածանք դանդաղորեն կործանելով ձեր հավատքը, ոչ միայն ձեր հավատքն առ Աստված, այլ նաև ձեր ինքնավստահությունը: Այս ձևով ավետարանով ապրելը գվարճություն չէ, ոչ էլ այն շատ առողջարար է: Բացի ամեն ինչից, այն լիովին անտեղի է: Փոխվելու որոշումը ձերն է և միմիայն ձերը:

Ես կկամենայի կիսվել վեց գործնական առաջարկներով, որոնց, եթե ականջ դնեք, այս չարաղետ ձայները կցրվեն և կվերականգնվի ձեզ համար այնպիսի խաղաղ համոզվածություն և հոգևոր վստահություն, որը ձերը կլինի, եթե դուք միայն կամենաք դա: Անկախ 1-ից 10 սանդղակի վրա ձեր կատարած գնահատումից, կիրառելով Հիսուս Քրիստոսի Քավությունը, դուք կարող եք մեծացնել ձեր հոգևոր վստահությունն այսօր, եթե դուք կամենաք լսել և գործել: Ես կխոսեմ համարձակորեն, հույս ունենալով խրատել և ոչ թե վիրավորել:

1. Պատասխանատվություն վերցրեք ձեր իսկ հոգևոր բարօրության համար: Դադարեք մեղադրել ուրիշներին կամ ձեր հանգամանքները, դադարեք արդարանալ և դադարեք պատճառաբանել, թե ինչու չեք կարող լիովին ձգտել հնազանդ

լինել: Ընդունեք, որ դուք «ազատ ելք» ըստ մարմնի» և «ազատ ելք» ընտրելու ազատություն և հավերժական կյանք» (2 Նեփի 2.27): Տերը կատարելապես գիտի ձեր հանգամանքները, բայց Նա նաև հիանալի գիտի, թե դուք արդյոք ընտրում եք պարզապես ոչ լիարժեք ապրել ավետարանով: Եթե հարցը սրանում է, եղեք բավականաչափ ազնիվ ընդունելու դա, ձգտեք կատարյալ լինել ձեր իսկ հանգամանքների ոլորտում: *Հոգևոր վստահությունն աճում է, երբ դուք պատասխանատվություն եք վերցնում ձեր իսկ բարօրության համար՝ կիրառելով ամեն օր Հիսուս Քրիստոսի Քավությունը:*

2. Պատասխանատվություն վերցրեք ձեր իսկ ֆիզիկական բարօրության համար: Ձեր հոգին բաղկացած է ձեր ոգուց և մարմնից (տես Վևու 88.15): Ոգին սնելը, երբ անտեսվում է մարմինը, որը տաճար է, սովորաբար տանում է դեպի հոգևոր աններդաշնակության և ինքնարժեքի ցածրացման: Եթե դուք ֆիզիկապես լավ վիճակում չեք, եթե դուք անհարմարավետ եք զգում ձեր իսկ մարմնում և կարող եք անել ինչ որ բան, ապա արեք դա: Երեց Ռասել Մ. Նելսոնն ուսուցանել է, որ մենք պետք է «համարենք մեր մարմինը որպես հենց իսկ մեր տաճարը» և որ պետք է «վերահսկենք մեր սննդակարգը և

վարժություններ անենք մեր ֆիզիկական լավ վիճակի համար» (“We Are Children of God,” *Liahona*, Jan. 1999, 103):

Նախագահ Բոյդ Բ. Փաքերն ուսուցանել է, որ «մեր ոգին և մեր մարմինն այնպես են միավորված, որ մեր մարմինը դառնում է մեր մտքի միջոցը և մեր բնավորության հիմքը» [Church Educational System fireside, Feb. 2, 2003], 2; speeches.byu.edu): Ուստի, խնդրում ենք օգտագործեք առողջ դատողություն, թե ինչ և որքան եք ուտում և կանոնավորապես ձեր մարմինները մարզեք, այն կարիք ունի և արժանի է դրան: Եթե ֆիզիկապես կարողունակ եք, այսօր որոշեք լինել ձեր իսկ տան տերը և սկսեք կանոնավոր, երկարատև վարժությունների ծրագիր, հարմարեցնելով ձեր ունակություններին, համակցելով ավելի առողջարար սննդակարգ: *Հոգևոր վստահությունն աճում է, երբ ձեր ոգին Փրկչի օգնությամբ իսկապես վերահսկում է ձեր բնական տղամարդուն կամ կնոջը:*

3. Ընդունեք կանախոր, անկեղծ հնազանդությունը, որպես ձեր կյանքի մի մաս: Գիտակցեք, որ դուք չեք կարող սիրել Աստծուն առանց սիրելու նաև Նրա պատվիրանները: Փրկչի չափանիշը հատակ է և պարզ. «Եթե սիրում եք ինձ, պահեք իմ պատվիրանները» (Հովհ. ԺԴ.15):

Ընտրողական հնազանդությունը բերում է ընտրողական օրհնություններ և ինչ որ վատ բան ընտրելը ինչ որ առավել վատ բանից, այնուամենայնիվ սխալ ընտրություն է: Դուք չեք կարող մի վատ կինոֆիլմ դիտել և ակնկալել առաքինի զգալ, որովհետև դուք չեք դիտել շատ ավելի վատը: Որոշ պատվիրաններ հավատարմորեն պահելը չի արդարացնում մյուսների անտեսումը: Ճիշտ է ասել Աբրահամ Լինկոլնը. «Երբ լավ բան եմ անում, լավ եմ զգում: Երբ վատ բան եմ անում, վատ եմ զգում» (in William H. Herndon and Jesse William Weik, *Herndon's Lincoln. The True Story of a Great Live*, 3 vols. [1889], 3:439):

Բացի այդ, արեք ճիշտ բաներ ճիշտ դրդապատճառներով: Տերը, ով «պահանջում է սիրտը և պատրաստակամ միտքը» (Վևու 64.34) և ով «սրտի խորհուրդներն ու մտադրությունները զանազանող» է (Վևու 33.1), գիտի թե ինչու եք գնում եկեղեցի, արդյոք ներկա եք միայն մարմնով, թե իսկապես երկրպագում եք: Դուք չեք կարող երգել կիրակի օրը. «Օ Բաբելոն, Բաբելոն, [Ես] մաղթում եմ քեզ մնաս բարով» և հետո կրկին ձգտեք կամ հանդուրժեք դրա ընկերակցությանը ըրպեներ անց («Ye Elders of Israel,” *Hymns*, no. 319): Հիշեք, որ անվտուրությունը հոգևոր բաներում, երբեք երջանկություն չի եղել: Դարձրեք Եկեղեցին և վերականգնված ավետարանը ձեր ողջ կյանքը, ոչ թե հենց միայն ձեր արտաքուստ կամ հասարակական կյանքի մի մասը: Այս օրն ընտրելը, թե ում պետք է ծառայեք, շրթունքներով ծառայություն է ընդամենը, մինչև դուք իրականում համապատասխան ձևով չապրեք (տես Յեսու ԻՂ.15):

Հոգևոր վստահությունն աճում է, երբ դուք իսկապես ձգտում եք ճիշտ դրդապատճառներով ապրել նվիրաբերված կյանքով, չնայած ձեր անկատարություններին:

4. Դարձե՛ք իսկապես, իսկապես լավ խորապես և արագ ապաշխարելիս: Քանի որ Հիսուս Քրիստոսի Քավությունը շատ գործնական է, դուք պետք է կիրառեք այն առատորեն 24 ժամ օրեկան և 7 օր

շաբաթական, քանի որ այն երբեք չի սպառվում: Ընդունեք Հիսուս Քրիստոսի Քավությունը և ապաշխարությունը որպես բաներ, որոնք պիտի ողջունելի լինեն և՛ կիրառվեն ամեն օր համաձայն Մեծ Բժշկի հրամանների: Հիմնադրեք երջանիկ, ուրախ շարունակական ապաշխարության տրամադրվածություն՝ դարձնելով այն ձեր ընտրած արելակերպը: Այդ անելիս զգուշ եղեք հետաձգման զայթակղությունից և մի սպասեք, որ աշխարհը ձեզ կողջունի: Պահելով ձեր աչքերը Փրկչի վրա, հոգ տարեք ավելի շատ, թե ինչ է Նա մտածում ձեր մասին, և հետևանքները չեն ուշանա: *Հոգևոր վստահությունն աճում է, երբ դուք կանախորդ և ուրախ ապաշխարում եք ձեր մեղքերից, ինչպես փոքր այնպես էլ մեծ՝ իսկական ժամանակին կիրառելով Հիսուս Քրիստոսի Քավությունը:*

5. Դարձե՛ք իսկապես, իսկապես լավ՝ ներելիս: «Ես Տերս կներեմ, ում որ կներեմ, բայց ձեզանից պահանջվում է ներել բոլոր մարդկանց»

(Վևու 64.10): Ներեք ամեն մեկին, ամեն ինչ, ողջ ժամանակ, կամ առնվազն ձգտեք անել այդպես, թույլ տալով ներումը գա ձեր իսկ կյանք: Ոյս մի պահեք, հեշտորեն մի վիրավորվեք, ներեք և մոռացեք արագ և երբեք մի մտածեք, որ դուք ազատված եք այդ պատվիրանից: *Հոգևոր վստահությունն աճում է, երբ դուք ինքնաբերաբար եք, որ Տերը գիտի, որ դուք վատ զգացումներ չունեք մեկ ուրիշի հանդեպ:*

6. Ընդունե՛ք փորձությունները, անհաջողությունները, և «անսկսկալները» որպես ձեր մակամարտ կյանքի փորձառությունների մի մաս: Հիշեք, որ դուք այստեղ եք ապացուցելու և ստուգվելու համար «տեսնելու, թե արդյոք [դուք] կանեք այն ամենը, ինչ Տերը [ձեր] Աստվածը կպատվիրի [ձեզ]» (Աբրահամ 3.25)—և կարո՞ղ եմ ուղղակի ավելացնել «բոլոր հանգամանքներում»: Ձեր միլիոնավոր եղբայրներն ու քույրերը ստուգվել են կամ ստուգվում են այդպես, այսպիսով ինչո՞ւ դուք պիտի ազատվեք: Որոշ փորձություններ զալիս են ձեր իսկ անհնազանդության կամ անվտուրության պատճառով: Այլ փորձություններ զալիս են ուրիշների անվտուրության պատճառով կամ պարզապես այն պատճառով, որ սա անկում ապրած աշխարհ է: Երբ այս փորձությունները զալիս են, հակառակորդի ծառաները սկսում են հեռարձակել, որ դուք ինչ որ բան սխալ եք արել, որ սա պատիժ է, մի նշան, որ Երկնային Հայրը ձեզ չի սիրում: Անտեսե՛ք դա: Փոխարենը, փորձե՛ք ստիպել ձեզ ժպտալ, հայացքն ուղղե՛ք դեպի երկինք և ասացե՛ք. «Ես հասկանում եմ Տեր: Ես գիտեմ թե սա ինչ է: Ինձ ապացուցելու մի ժամանակ, այնպես չէ՞»: Այնուհետև ընկերակցե՛ք Նրա հետ՝ լավ համբերելու մինչև վերջ: Հոգևոր վստահությունը մեծանում է, երբ դուք ընդունում եք դա «հաճախ փորձություններն ու դժբախտությունները թույլատրվում են զալ [ձեր կյանք] այն պատճառով, ինչ [դուք] ճիշտ եք անում» (Glenn L. Pace, “Crying with the Saints” [Brigham Young University devotional, Dec. 13, 1987], 2; speeches.byu.edu):

Երբ նախագահում էի Ուկրաինայի Կիևի Միսիայում, ես մի անգամ հարցրեցի իմ ամենահավատարիմ քույրերից մեկին, թե ինչու էր նա միշտ այդքան խիստ իր հանդեպ, ինչու էր նա միշտ իրեն քննադատում ամենափոքր բաների համար: Նրա պատասխանը մեկի դասական օրինակն էր, ով լսում էր սխալ ձայնի, երբ նա պատասխանեց. «Որպեսզի ոչ ոք չկարողանա հաղթել ինձ դրանով»:

Եղբայրներ և քույրեր, իմ խորհուրդը այս միսիոներ քրոջը, խորհուրդ է ձեզ. գիտակցեք և դիմակայեք ձեր թույլություններին, բայց մի կաշկանդվեք դրանցով, որովհետև դրանցից մի քանիսը կլինեն ձեր ուղեկիցները մինչև դուք հեռանաք այս երկրային կյանքից: Անկախ նրանից, թե ինչպիսին է ձեր ներկա իրավիճակը, հենց այն պահին, երբ դուք կամավոր որոշում եք ազնվորեն, ուրախությամբ ամեն օր ապաշխարել՝ ձգտելով ուղղակի անել և լինել ձեր լավագույնը, Փրկչի Քավությունը, կարծես պարուրում է և հետևում ձեզ, ուր էլ որ գնաք: Ապրելով այս ձևով, դուք իսկապես կարող եք «միշտ պահպանել ձեր մեղքերին թողություն» (Մոսիա 4.12) ամեն օր ամեն ժամ, ամեն բույն ամեն վայրկյան և այսպիսով լինել լիովին մաքուր և ընդունելի Աստծո առջև *անբողջ ժամանակ*:

Ձերն է արտոնությունը, եթե ուզում եք դա, իմանալ ձեզ համար այսօր կամ շուտով, թե դուք արդյոք գոհացնում եք Աստծուն չնայած ձեր թերություններին: Ես վկայում եմ սիրառատ Փրկչի մասին, ով սպասում է մեզ, որ ապրենք պատվիրաններով: Ես վկայում եմ սիրառատ Փրկչի մասին, ով այնքան անհամբեր է՝ տալու իր շնորհը և ողորմածությունը: Ես վկայում եմ սիրառատ Փրկչի մասին, ով ցնծում է, երբ մենք կիրառում ենք Իր Քավությունն ամեն օր հանգիստ և երջանիկ համոզվածությամբ, որ մենք շարժվում ենք ճիշտ ուղղությամբ: Ես վկայում եմ սիրառատ Փրկչի մասին, ով մտահոգվում է, որ ձեր վստահությունը գորանա Աստծո ներկայության մեջ: (տես Վևու 121.45): Հիսուս Քրիստոսի անունով, ամեն: ■

Երեց Էդուարդո Գավարեթ
Յոթանասունից

Այո, Տե՛ր, ես քո Ետևիցը կգամ

Տե՛րը հրավիրում է մեզ՝ օգտագործելով տարբեր բայեր. «Ինձ մոտ եկեք», «Ինձ հետևիր», «Քայլիր ինձ հետ»: Յուրաքանչյուր դեպքում դա գործելու հրավեր է:

«Քանզի, ահա, Տե՛րը շնորհում է բոլոր ազգերին, իրենց սեփական ազգից և լեզվից, սովորեցնելու իր խոսքը»:¹ Այսօր այս սուրբ գրությունը իրականացել է ևս մեկ անգամ, քանի որ ինձ տրվել է հնարավորություն արտահայտելու իմ զգացմունքները իմ մայրենի լեզվով:

1975 թվականն էր, և ես ծառայում էի Ուրուգվայի Պարագավայ Միսիայում որպես երիտասարդ միսիոներ: Միսիայում առաջին ամսվա ընթացքում տարածքային առաջնորդները մի միջոցառում կազմակերպեցին ցուցադրելու համար ավետարանական մի սկզբունք: Յուրաքանչյուր տարածքային միսիոների աչքերը կապեցին և մեզ ասվեց, որ մենք պետք է հետևենք մի արահետի, որը տանում էր դեպի սպորտային դահլիճ: Մենք պետք է հետևեինք որոշակի ղեկավարի ձայնին, մի ձայնի, որը լսել էինք նախքան քայլել սկսելը: Մակայն, մենք նախագգուշացվեցինք, որ ճանապարհորդության ընթացքում մենք կլսեինք մի քանի ձայներ, որոնք կփորձեն շփոթեցնել մեզ և ստիպել շեղվել ուղուց:

Մի քանի րոպե աղմկոտ ձայներ, խոսակցություն լսելուց հետո և այդ ամբողջի մեջտեղում, մի ձայն ասաց. «Ինձ հետևիր», ես վստահություն զգացի, որ հետևում էի ճիշտ ձայնին: Երբ մենք հասանք աղոթատան սպորտային դահլիճը, մեզ խնդրվեց հանել մեր աչքերի կապերը: Երբ ես դա արեցի, ես հասկացա, որ կար երկու խումբ և որ ես այն խմբում էի, որը հետևել էր սխալ ձայնին: «Դա այնքան նման էր ինչու ճիշտ ձայնին», - մտածեցի ես:

39 տարի առաջ տեղի ունեցած այդ փորձառությունը երկարատև ազդեցություն ունեցավ ինձ վրա: Ես ասացի ինքս ինձ. «Երբեք, ոչ մի դեպքում երբևէ չհետևել սխալ ձայնին»: Ապա ասացի ինքս ինձ. «Այո, Տե՛ր, ես քո Ետևիցը կգամ»:

Ես ցանկանում եմ այս փորձառությունը կապել մեզ ուղղված Փրկչի նրբանկատ հրավերի հետ.

«Ես եմ բարի հովիւր, եւ ես իմիններին ճանաչում եմ: . . .

Իմ [ոչխարները] իմ ձայնին կլսեն և [եւ ճանաչում եմ նրանց և նրանք իմ Ետևից են գալիս]:»²

«Նրան հետևելու» հրավերը ամենապարզ, ամենատղական